

mentsstillæg og Dagpenge; det er der ikke noget i Vejen for efter det ærede Medlems Forslag. Men de Batailloner, som ligge ude paa Landbefæstningen, og som ere oprettede ifølge Lov — de to Batailloner maa ingen Ting faa. Jeg sagde forleden Dag, at den Slags Vædringsforslag har jeg ikke villet være med til at stille. Vil det ærede Medlem have disse Forhold frem, er det bedre at tage en Forhandling op om Loven, men at føre saadanne Forslag ind her, kan, hvis de blive vedtagne, kun føre til en Tilkendbegivelse fra Rigsdagens Side om, at disse Foranstaltninger ikke skulle betragtes som Kantonnement for Mandstabet, og at Pengene selvfølgelig skulle tages fra dem. Det er det eneste virkelige, der kan komme ud af hans Vædringsforslag. Dernæst angreb det ærede Medlem os meget stærkt, fordi vi gik med til Vedligeholdelsesbevillingen til Kjøbenhavns Landbefæstning. Jeg har sagt Grundene, hvorfor vi gøre det. Det er ikke, fordi vi betragte Fæstningen som nyttig, hvad det ærede Medlem forudsatte, eller fordi vi have særlig Pietet for Fæstningen, paa ingen Maade. Vort Syn paa Fæstningen er ikke forstelligt fra det ærede Medlems for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen), som nu havde Ordet. Jeg tror, at der i Befæstningen kan være en stor Fare for Landet; det har jeg sagt saa tit, og det tror jeg endnu. Men naar vi ikke have stillet Forslag om at stemme denne Bevilling ud paa Finansloven, som nu har staaet der i to Aar, iver det, som jeg ogsaa nævnte i Gaar, af den ganske simple Grund, at vi tro, at et saadant Forslag i Dødblikket ikke er heldigt. Men vi forbeholde os vor Frihed ligesom tidligere til at tage det op, naar vi finde det heldigt, hvad vi ikke tro, det er i Dødblikket. Thi hvad vilde det føre til, hvis dette Forslag blev vedtaget her og fastholdt? Det vilde føre til Strid, selvfølgelig! Den Strid kan man tage op, det er sandt, men saa falder jo den Reformpolitik, hvoraf ogsaa det ærede Medlem er en Tilhænger, idet hele Interessen kommer til at dreje sig om denne Strid. Saa kan man sige: Ja, men saa faa vi Forsatningsagen rejst. Jeg for mit Vedkommende er ingen Modstander af at faa Forsatningsagen rejst i Landet, men jeg vil sige, at denne Maade at rejse den paa betragter jeg som den alleruheldigste. Nej, det, her sker, er blot det, at vi tage Forholdene, som Forslaget har staaet dem for os, og som vi ere tvungne ind paa, og vi lade dem bestaa foreløbig; det er det hele. Her er ikke Tale om nogen Pietetsfølelse eller noget Nyttehensyn. Hvis vi skulde

have saadanne Motiver, som det ærede Medlem har, maatte vi vigtigst tage Forslag op, og saa maatte vi gøre det i en ganske anden Grad end det ærede Medlem; thi hans Stilling er ganske mærkkelig. Han stiller i sidste Øjeblik et Forslag om at nægte en Vedligeholdelsesbevilling til Landbefæstningen, men fastholder, at der skal gives Bevilling til, at Fæstningen administreres, og det fastholder han udtrykkelig, det er ikke noget af det, han har taget Forbehold om til tredje Behandling. Tværtimod, da jeg i Finansudvalget purgte ham, om han ikke vilde have dette Punkt med, svarede han: nej, det vilde han ikke, saa at hans Parti absolut maa mene, at det skal blive staaende. Det er dog et ganske mærkeligt Forslag at stille, men endnu mere mærkeligt er det, naar man ser paa hele hans øvrige Stilling. Han siger, at han kun kunde stemme for en saadan Bevilling, naar han mente, den gjorde Nytte, eller ogsaa havde Pietetsfølelse for en saadan Foranstaltning; men han stemmer for en Vedligeholdelsesbevilling til Middeldgrundsfortet. Dets Oprindelse er dog ikke væsentlig forskjellig fra Landbefæstningens. Det er heller ikke af de Bevillinger, hvor han har taget Forbehold, paa ingen Maade, den stemmer han for. Er det, fordi han anser det for en nyttig Foranstaltning? Det maa det vel være. Ellers maa jeg gaa ud fra, at det ærede Medlem har en stor Pietetsfølelse for Middeldgrundsfortet. En af Delene maa det være, det fremgaar af den Motivering, det ærede Medlem gav i Gaar. Det ærede Medlem vil ikke alene have Middeldgrundsfortet vedligeholdt, han vil have det brevet, ikke paa et eneste Punkt har han stillet Vædringsforslag om Forholdene derude, han gaar ind paa Bevillingerne til Varme, Belysning, Mandstabet, der skal have Kantonnementsstillæg der, i Modsetning til, hvad han vil give Landbefæstningens Mandstab. Han bevilger Naturalforplejning derude, Fartøjer, Kul, Olie, Blaar; alt muligt, hvad der skal til til Middeldgrundsfortet. Der er ingen smalle Steder der. Til sidst er han med til at rejse et Fyr derovre til 90,000 Kr. Ja, det Fyr er nødvendigt — jeg er ogsaa gaaet med dertil — det er sikkert nok Men, idet han rejser det, er han selvfølgelig ogsaa med til at vedligeholde Fortet, det ærede Medlem vil selvfølgelig ikke bygge Fyret i Luften. Se, det er Stillingen. Her er ikke ved denne Afstemning Tale om at stemme for eller imod Bevillinger til Kjøbenhavns Befæstning. Alle Partier bevilge til Kjøbenhavns Befæstning, der er intet Parti her i Salen, der ikke